

[Boeck-Hansen.]

vilde der maaske gaa en Snes Aar i det hele. Men saa er Spørgsmaalet det: Kan man ikke nu om Stunder bygge hurtigere? Naar man ser paa, hvad der er sket under Krigen, hvad der er bygget op under Krigen, maa man indrømme, at Arbejderne udføres med stor Hast, og det kunde som sagt tænkes, at dette Projekt kunde gennemføres hurtigere, end man nu har anslaaet.

Jeg rejste Spørgsmaalet, om Polyteknisk Læreanstalt skulde have en saadan Tank, at det videnskabeligt kunde undersøges, hvilke Resultater man vilde komme til, hvis disse to lange Moler blev bygget. Jeg ved ikke, om Læreanstalten har noget saadant, og hvor nøjagtige saadanne Undersøgelser er, men det har dog den allerstørste Betydning at komme til Klarhed over dette Spørgsmaal. Der er jo nemlig ogsaa Hanstholm Havn, og der skal sikkert bruges mange Penge for at faa denne færdig. I 1935 — det er altsaa over en halv Snes Aar siden — rejste jeg det Spørgsmaal over for den daværende højtærede Minister for offentlige Arbejder, om man vilde bygge den Havn færdig, eller man ikke vilde bygge den færdig, for hvis man vilde bygge den færdig, forekom det mig, at man var altfør længe om det. Jeg fik ikke noget klart Svar, men man fortsatte med Byggeriet, og man maa vel have Lov til at fastslaa, at naar man har ligget og bygget paa denne Havn — jeg tror i saadan noget som over 25 Aar —, er det Meningen, at den skal gøres færdig. Man kan ikke godt her bære sig ad paa samme Maade, som man gjorde med den midtsjællandske Jernbane, hvor man, da man manglede at lægge Skinner paa det sidste Stykke, opdagede, at det vist var noget forkert, man var inde paa. Nej, jeg tror ikke, at den nuværende Minister vilde lægge Navn til, at man gør noget halvt færdigt. Derfor vil jeg sige, at der skal regnes med mange Penge, naar den Havn skal bygges færdig, og det skal ikke være 300 000 Kr. om Aaret, men lige saa mange Mill. Kr. som nu 100 000 om Aaret, for at man kan se en Ende paa dette Arbejde. Bruger man ikke større Hastighed end i Øjeblikket, er det vist nærmest at smide Pengene i Vandet, bogstavelig talt! Har man sagt A, maa man ogsaa have Mod og Mands Hjerte til at sige B — saaledes er det nu engang i denne Verden.

Jeg har ogsaa spekuleret meget paa, om det var rigtigt at følge den af Civilingeniør Ulrik Pedersen foreslaaede Vej: at lægge Udsejlingen og Havnen ned til Ferring Sø og saa grave en Skibskanal

til Limfjorden. Det er utvivlsomt rigtigt, at der er bedre Byggegrund dernede, men det er ogsaa hævet over enhver Tvivl rigtigt, hvad Vandbygningsvæsenet peger paa, at dette Havneudløb vilde ligge saa langt fra Materialvandringens Nulpunkt, at der vilde være den allerstørste Vanskelighed med at holde denne Kanal og denne Havnemole aaben, og jeg tror derfor, man skal lade de Tanker fare — deri er jeg fuldstændig enig med den højtærede Minister.

Endelig er der Forslag III i Kommissionbetænkningen om at lægge Udløbet op til Agger. Det skulde ligge lige paa det Punkt, hvor Materialvandringen deler sig, og det skulde altsaa betyde, at man fik en vestjysk Havn, som var nogenlunde fri for Tilsanding. Man vilde efter min Mening spare adskillige Millioner, maaske 25 Mill. Kr., paa Moleanlægget, og det kunde derfor synes at være en god Udvej. Kommissionen anbefaler ikke dette Forslag, men jeg forstaaer ikke rigtig, hvorfor man har ofret Forslaget saa lidt Opmærksomhed, for hvis man kunde klare sig deroppe uden at bygge Dæmning og have en aaben Gennemsejling der, var det dog af største Betydning. Man siger, der er Brakvand deroppe, men det holdt nok op, naar Gennemsejlingen kom — det vilde jeg dog tro. Men det kan godt være — det maa man erkende —, at Thyborøn By kom til at ligge en Mils Vej fra Gennemsejlingen, og at Sejladsen til Havnen vilde blive henved 2 Mil længere, men det fortog sig vel, efterhaanden som Thyborøn flyttede op til Agger. Jeg ved det ikke, det var maaske ogsaa noget, der kunde overvejes.

Kommissionens Forslag I var naturligvis det enkleste og det billigste, men jeg tror nu alligevel ikke, der her i Rigsdagen er Stemning for at gennemføre noget saa rigoristisk. Jeg tror, den almindelige Mening er, at man maa holde Farvandet aabent deroppe, og det ikke alene for Fiskernes Skyld, men fordi det er af saa afgørende Betydning for en god Nødhavn, og Thyborøn ligger godt som Nødhavn — efter hvad jeg kan forstaa. Jeg har for øvrigt aldrig rigtig forstaaet, hvorfor man har Redningsdamperen liggende inde i Lemvig og ikke i Thyborøn — men det er et Spørgsmaal for sig; bygger man nu en Skibsfartsluse, kommer den jo nok til at ligge i Thyborøn.

Thyborøn Sejlløbet vil ogsaa faa den største Betydning for Trafikken paa Limfjordens vestlige Havne, og Trafikken vil efter min Mening vokse meget stærkt, naar Vanddybden forøges fra 4 til 5 Meter, idet betydeligt større Skibe saa kan gaa igen-